

*"Ik zegen je oogjes opdat ze zouden zien wat mooi is,
maar ook opdat ze het duister zouden kennen,
want je ziet maar sterren als het donker is.*

*Ik zegen je oortjes opdat ze zouden luisteren
naar het hart van de mensen en
naar het verhaal van Gods schepping,
maar ook opdat ze de stilte zouden kennen,
want je hoort pas zingen als er stilte is.*

*Ik zegen je mond opdat hij zou zeggen
wat mensen volop doet leven,
maar ook opdat hij het zwijgen zou kennen,
want je spreken wordt pas echt als je zwijgen kan.*

*Ik zegen je handjes opdat ze zouden geven
waar tekorten zijn, opdat ze zouden voelen en dragen,
maar ook opdat ze het krijgen zouden kennen,
want je kan slechts delen wat je gekregen hebt.*

*Ik zegen je voetjes opdat ze zouden stappen,
lopen waar mensen buitenboord vallen
maar ook opdat ze het stilstaan zouden kennen,
want je kan pas gaan langs betrouwbare wegen
als je eerst je tochtgenoot opwacht."*

Ook wij zijn gezegend na zo'n avond.

De doopcatechisten, Jan en Katrien, Joris en Sofie, Christel, Lieve.

Spreekt het jou ook aan om met ouders van dopelingen een avond samen te zitten? Geef het ons door: we geven je graag nog wat info en spreken verder af. DANK JE WEL!

PAST HET

Pastorale Animatie Sint-Jozef
Tereken

44ste nieuwsbrief
PINKSTEREN 2019

Beste vrienden van onze geloofsgemeenschap, beste sponsors, Elke nieuwsbrief is telkens opnieuw een gelegenheid om DANK U WEL te zeggen voor uw financiële steun waardoor het voor de vzw Pastorale Animatie Geloofsgemeenschap Sint-Jozef, Tereken, mogelijk blijft de wedde te betalen van onze voltijds vrijgestelde pastor, Lieve Van Driessen.

In deze 44ste nieuwsbrief zetten we de **DOOPCATECHESE** in de kijker. Joris en Sofie vertellen hoe zij als jong echtpaar doopcatechisten werden.

Lieve is zelf doopcatechiste en beschrijft hoe een avond doopcatechese verloopt.

En in deze tijd van Pinksteren bidden wij met u om de gaven van de Geest.

Marie-Jeanne Speleman
namens de leden van de vzw

Een warm welkom als 'nieuwe' parochianen.

Al een hele poos dachten we na, over hoe wij – als jonge gelovigen – ons konden inzetten voor anderen. Maar hoe begin je aan zoiets? Hieronder ons verhaal.

Toen we trouwden en later ons kindje lieten dopen kozen we twee keer voor de Tereken kerk. Dit op aanraden van enkele familieleden. We voelden ons aangetrokken tot deze gemeenschap. Met onze bevriende priester spraken we over onze mogelijke inzet in de parochie. We wisten alleen niet hoe we hieraan moesten beginnen.

En daar plots, na enige tijd (toen we het zelf niet hadden verwacht) kregen we een mail van Lieve. Zij had via onze priester gehoord dat we ons voor Tereken wouden inzetten. Ze had eveneens al een idee waarvoor we ons konden inzetten. Na een gezellig kennismakingsgesprek werden we ingelijfd als (de nieuwe) doopcatechisten. Het is een weg die we met veel plezier ingeslagen zijn.

Joris en Sofie

In de kijker: doopcatechese

Maandagavond 19u45 ... de deurbel ... enkele ouders komen binnen.

Hoe verschillend ze ook zijn, de tongen komen al snel los als ze elkaar vragen hoe hun dopeling heet en hoe oud hij of zij is. Wonderlijk toch hoe kinderen een brug weten te leggen tussen mensen. Als doopcatechist bieden we hen iets te drinken aan en de avond gaat van start. In het midden op de tafel staat een glazen schaal met drijfkaarsjes: één van de ouders steekt een kaarsje aan, hun kind wordt gedragen. Vervolgens trekken ze om beurt een kaartje met op de achterkant een vraag.

- Je droomt dat je kindje gelukkig wordt. Wat houdt 'geluk' volgens jou allemaal in?
- Noem een goede eigenschap van je partner die je graag in je kindje weerspiegeld wil zien.
- Heeft de naam van je kindje een speciale betekenis?
- Noem een aantal producten waar olie in zit en wat is het nut van die olie?...

En zo begint het gesprek te lopen. Als het aanvankelijk wat schroomvol is, dan is daar na een poosje niet veel meer van te merken. De ene vraag is al wat moeilijker dan de andere, de ene ouder vult al wat uitgebreider aan dan de ander, de ene doopcatechist helpt al wat sneller dan de andere. Hoe dan ook: deze avond biedt ouders de kans en de gelegenheid om over gevoelens, gedachten, gebeurtenissen (ook als partner) stil te staan waar anders misschien geen woorden voor gevonden worden. Dat vooral is de grootste rijkdom van zo'n avond.

In het tweede deel wordt het verloop van de doopviering zelf besproken. Vooraf werd gevraagd om de teksten reeds door te nemen en een keuze te maken.

Omdat de symboliek eerder op de avond al besproken werd, is het snel herkenbaar.

En ook al zijn de keuzes soms verschillend, meestal komt men snel tot een oplossing of tot een compromis: "Jullie waren zojuist akkoord met onze keuze, nu volgen wij graag die van jullie".

Vermits de teksten allemaal online staan, is het ook niet moeilijk meer om een boekje samen te stellen. Er is altijd wel een papa of mama die handig is met de computer en dit op zich wilt nemen om het daarna door te sturen naar de andere ouders.

Na enkele praktische afspraken is het tijd om af te sluiten (soms is het al ruim over 22u00).

Een mooi gebed voor hun kinderen spreekt hen wel aan: